

Izrek

1. Kraljevina Belgija s tem, da je sprejela člene 137, točka 8, 138, tretja alinea, 153 in 157, točka 3, programskega zakona (I) z dne 27. decembra 2006 v različici, ki velja od 1. aprila 2007, in da je torej neodvisnim izvajalcem storitev s sedežem v držav članici, ki ni Kraljevina Belgija, naložila predhodno prijavo izvajanja njihove dejavnosti v Belgiji, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 56 PDEU.
2. Kraljevini Belgiji se naloži plačilo stroškov.
3. Kraljevina Danska nosi svoje stroške.

(¹) UL C 72, 5.3.2011.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 19. decembra 2012 – Evropska komisija proti Italijanski republiki

(Zadeva C-68/11) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Okolje — Direktiva 1999/30/ES — Nadzor nad onesnaževanjem — Mejne vrednosti koncentracij PM₁₀ v zunanjem zraku)

(2013/C 46/04)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Alcover San Pedro in S. Morton, agenta)

Tožena stranka: Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri, agent, skupaj s S. Varone, avvocato dello Stato)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 5(1) Direktive Sveta 1999/30/ES z dne 22. aprila 1999 o mejnih vrednostih žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev in svinca v zunanjem zraku (UL L 163, str. 41; postal člen 13 Direktive 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraku in čistejšem zraku za Evropo, UL L 152, str. 1) – Preseganje mejnih vrednosti za trdne delce PM₁₀ v zunanjem zraku od leta 2005

Izrek

1. Italijanska republika s tem, da v letih 2006 in 2007 ni zagotovila, da koncentracije PM₁₀ v zunanjem zraku v 55 italijanskih območjih in aglomeracijah, navedenih v uradnem opominu Komisije z dne 2. februarja 2009, ne presežejo mejnih vrednosti, dolo-

čenih v členu 5(1) Direktive Sveta 1999/30/ES z dne 22. aprila 1999 o mejnih vrednostih žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev in svinca v zunanjem zraku, ni izpolnila obveznosti iz te določbe.

2. V preostalem se tožba zavrže.

3. Evropska komisija in Italijanska republika nosita svoje stroške.

(¹) UL C 145, 14.5.2011.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 19. decembra 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Gerechtshof te 's-Gravenhage – Nizozemska) – Leno Merken BV proti Hagelkruis Beheer BV

(Zadeva C-149/11) (¹)

(Znamka Skupnosti — Uredba (ES) št. 207/2009 — Člen 15(1) — Pojem „resna in dejanska uporaba znamke“ — Ozemeljski obseg uporabe — Uporaba znamke Skupnosti na ozemlju ene same države članice — Zadostnost)

(2013/C 46/05)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Gerechtshof te 's-Gravenhage

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Leno Merken BV

Tožena stranka: Hagelkruis Beheer BV

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Gerechtshof te 's-Gravenhage – Razlaga člena 15(1) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1) – Uporaba znamke – Resna in dejanska uporaba – Pojem – Uporaba znamke Skupnosti na ozemlju ene same države članice – Uporaba, ki se v zadnjenavedeni državi članici šteje za resno in dejansko uporabo v primeru enake nacionalne znamke

Izrek

Člen 15(1) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti je treba razlagati tako, da se pri presoji zahteva, da se znamka „resno in dejansko uporablja v Skupnosti“ v smislu te določbe, ne upoštevajo meje ozemlja držav članic.